

Karl XV

Karl XV skulde till Båre-
skog skickade han sin kungskärrer
i förväg med hästarna till Kristians-
stad station. Dit reste konungen per
däg och för vidare i sin egen stjärta till
Båreskog. Men hästarna voro i vandra
vid bronnen och styg på vägarna i
sommarsämnar, och en gång skrek
han till Kialby, hade hästarna så
snar sprungit ifrån honom. Hall-
mästare Brokentydne och hovmars-
kalken voro ofta med konungen
och lärde till hans uppsättning.

Det var ett broligt ställe, som
han. Där var en punkt som titulerades

statshövdingen. Jaw hette Djiminschen.

Kungen skände sig glad av hans många
pålitte och gav honom ett ställe i mar-
sketen av Upplösa, att förvalta. Men
när kungen dog, förvarn Djiminschen
Marken blev honom för bet i Sverige.

Lå var det nogens John Fredrik.

Jaw var piprensare hos kungen. Det
och hade han, vid många kvarta
sammanstyggen och d. v. kungens
Karl Larsson var utspojke på och
Killemans med nogens en gång och
badade. Denna sade då, att det
var tvivligt vara en svart pojke.

De andra säga bara med på honom.

Drömmingen var kallad med Karl XV.
Larsson sig hem endast för 990. på

Bäckehöj. Hon hade då två svarta
hästar med sig från Hockstobus och törd.
den sjätte.

En av kommarens hästar hette
Hakbar. Det var på hennes kommarens
red, när han sprängde från gården
genom porten och hela huset
med till Kialby sjö och så vidare.
Ingen av tillvärdningarna vågade
följa honom.

Fårup var ett vackert vitt sto.
Hon blev född i ridhuset en gång.
Kommarens fick för sig han skulle
rida över 'hajeren'. Fårup blev o-
maktigt stängande över örankest.
Sedan kom hästen till Bäckehöj
som föllo.

Så var det den arabiska ringstenen
Liljek. Larsson köpte den, när den skänktes.
Den ligger begravd i Bäckarbojns park.
Fästet det var begravd i. Han
brutade krusna, när man stajpte
den i vatt en våren. Då man
bedde ut den, köb var och en tre
stycken. Kruva ut i hagen stajpte
den alla på en gång, och då
var det ganska begravd. Från att se,
när man kunde springa vänt.
Han drog av sig fröjen och sprang om
kring på fältet.

En gång varje krusna använd-
nades stor verkstaden. De, när
villå friga sina bröstar gratis be-
ställdes av arabiska ringstenar.

Om söndagsaftensmiddagarna skände
det ibland hända, att gårdarna var fulla
med folk som ville se kungen. Han
skickade vid ett rådsutskott ett gäng
med en lakej, att lyda manfolket
på sigarna. Kungen gick med
svärd till jättarna. Men de sprunget
båda väg när han kom, så lakejen
fick se hand om ruskaren i stället.

Öf långt från härbargens gård
låg ett förfiskeningsställe. Där såg
både en gång. Stor-öf, Ola Persson och
Tjäderne. Efter några svärdens minna.
Sågade sågade den stor stit. Nya på
Stallet i stället gingo de på på guden
som och mötullade honom på det
vårdsmannaste. Sedan gingo de till

på Kart. IV, som som gämds på pla-
nen. Han lyckades få en sig och de
finge sedan betala ut 500 kr. till Gus-
tavsson. Menigen lyckades ägij. Inu
någon ersättning från råde: "Ett
regerments rätarna skulle jag vilja ha"